

NBP

Narodowy Bank Polski

ma wyłączne prawo emitowania znaków pieniężnych

Rzeczypospolitej Polskiej.

Oprócz monet i banknotów powszechnego obiegu NBP emituje także monety i banknoty kolekcjonerskie. Emisja wartości kolekcjonerskich stanowi okazję zarówno do upamiętniania ważnych historycznych rocznic i postaci, jak i do rozwijania zainteresowań polską kulturą, nauką i tradycją.

Od 1996 roku NBP emituje także dwuzłotowe monety okolicznościowe powszechnego obiegu ze stopu Nordic Gold.

Wszystkie monety i banknoty emitowane przez NBP są prawnym środkiem płatniczym w Polsce.

Informacje o planie emisji oraz sposobie zamiany monet 2 zł ze stopu Nordic Gold znajdują się na stronie: www.nbp.pl/monety

Sprzedaż monet kolekcjonerskich emitowanych przez NBP jest prowadzona wyłącznie w formie aukcji internetowych w serwisie Kolekcjoner pod adresem:

www.kolekcjoner.nbp.pl

 KOLEKCJONER

W dniu 17 listopada 2010 r. Narodowy Bank Polski wprowadza do obiegu monetę z serii „Miasta w Polsce” upamiętniającą Miechów, o nominale 2 zł - wykonaną stemplem zwykłym ze stopu Nordic Gold.

nominał 2 zł • metal stop CuAl5Zn5Sn1 • stempeł zwykły • średnica 27,0 mm
masa 8,15 g • wielkość emisji (nakład) 1.000.000 szt.

Awers: Wizerunek orła ustalony dla godła Rzeczypospolitej Polskiej. Po bokach orła oznaczenie roku emisji: 20-10, pod orłem napis: ZŁ 2 ZŁ. W otoku napis: RZECZPOSPOLITA POLSKA, poprzedzony oraz zakończony sześcioma perełkami. Pod lewą łapą orła znak mennicy: M/W.

Rewers: Centralnie, stylizowany wizerunek fragmentu Bazyliki Grobu Bożego w Miechowie. Z lewej strony, w układzie pionowym, napis: MIECHÓW.

Na boku: ośmiokrotnie powtórzony napis: NBP, co drugi odwrócony o 180 stopni, rozdzielony gwiazdkami.

Projektant monety: Ewa Tyc-Karpińska

Monety zostały wyprodukowane w Mennicy Polskiej S.A. w Warszawie.

MIASTA W POLSCE

W 2009 roku NBP rozpoczął emisję monet z serii „Miasta w Polsce”. Moneta upamiętniająca Miechów jest ósmą z tej serii.

MIECHÓW
17 listopada 2010 r.

Miechów – „polska Jerozolima”

Miechów to miasto o bogatej historii i wielu ujmujących pięknem miejscach, których walory doceniają zarówno mieszkańcy, jak i przybywający tu goście. Położone jest w województwie małopolskim, 40 km na północ od Krakowa. Panoramę miasta zdoła zdoła ozdobić Bazylika Grobu Bożego z charakterystyczną wieżą, na szczycie której posadowiony jest hełm symbolizujący kulę ziemską i figura Chrystusa Zmartwychwstałego.

Początki Miechowa datowane są na rok 1163, kiedy to możnowładca Jaksza z rodu Gryfitów sprowadził z Jerozolimy na ziemię miechowską zakonników – Stróżów Świętego Grobu Jerozolimskiego, zwanych bożogrobcami, którym zbudował kościół, klasztor i nadał liczne dobra. Świątynię wzniesiono na ziemi przywiezionej przez Jakszę z miejsc, gdzie stąpały stopy Jezusa. W atmosferze wypraw krzyżowych szybko rósł majątek tego zgromadzenia. Miechów, jako osada przyklasztorna, rozrastał się i uzyskał wiele przywilejów targowych, a w 1290 r. z nadania Przemysła II otrzymał organizację miejską na prawie niemieckim. Klasztor był przez stulecia swego rodzaju łącznikiem ziemi miechowskiej ze Świętym Miastem. Bożogrobcy w świątyni miechowskiej zbudowali replikę Grobu Chrystusa. Po zajęciu Jerozolimy przez muzułmanów uzyskali od papieża dla wszystkich pielgrzymujących do Miechowa te same odpusty, które otrzymywano w Jerozolimie. Dlatego stał się Miechów celem pielgrzymek podążających tutaj z całej ówczesnej Europy. Pielgrzymowali moiżni, rycerze i prosty lud. Źródła podają, że do miechowskiego Grobu Chrystusa przybywali także władcy, m.in. odwiedzała go królowa Jadwiga, a Władysław Jagiełło był w Miechowie aż czternaście razy. Warto przy tym wspomnieć, że miechowscy bożogrobcy stworzyli oryginalną liturgię Wielkiego Tygodnia, której zasadnicze elementy zachowały się do dzisiejszych czasów. Miasto zaś rozwijało się dzięki zakonowi, który sprzyjał aktywności gospodarczej mieszkańców Miechowa. Zakon bożogrobców przeżywał swój rozkwit przede wszystkim na terenie Rzeczypospolitej, dlatego Miechów stał się siedzibą generała tego zgromadzenia, zaś zakonników zaczęto nazywać miechowitami. Przełożonymi zakonu zostawali zazwyczaj najważniejsi dygnitarze kościelni, stąd rosła ranga bożogrobców i ich wpływy. Jednym z generałów zakonu był bratanek króla Stefana Batorego – kardynał Andrzej Batory, przyjaciel św. Karola Boromeusza, biskupa Mediolanu. Dowodem przyjaźni późniejszego świętego jest jego podarunek dla Miechowitów – relikwiarz z wyobrażeniem Grobu Chrystusa, przechowywany w skarbcu

miechowskim. Z Miechowem związana jest również postać Macieja z Miechowa (1457–1523) – historyka, geografa i lekarza, ośmiokrotnego rektora Akademii Krakowskiej, autora pierwszej drukowanej historii Polski, opisu geograficznego Europy Środkowej i Wschodniej oraz dwóch dzieł medycznych.

Na obniżenie rangi i znaczenia gospodarczego miasta wpływały trudne dzieje upadającej Rzeczypospolitej. Na losach Miechowa, będącego pod zaborem rosyjskim, zaważyła także kasata zakonu bożogrobców, dokonana w 1819 r. przez władze carskie. Czytelną pamiątką po zakonie jest kompleks kościelno-klasztorny oraz herb miasta z gryfem i krzyżem bożogrobców. Doskonale zachowany kościół zawiera w swym korpusie fragmenty romańskie, gotyckie i barokowe. Zespół budynków poklasztornych pochodzi zasadniczo z XIV stulecia. Klasztor został zbudowany na planie wydłużonego prostokąta, w którego przyziemiu znajdują się gotyckie krużganki. Częścią zespołu klasztorowego jest tzw. zamek generałów zakonu, w którym po trwającej obecnie renowacji powstanie Muzeum Ziemi Miechowskiej.

Miechów – „polska Jerozolima” – na przestrzeni kilkuset lat gościł w murach swej świątyni pielgrzymów z różnych zakątków nie tylko naszej ojczyzny, ale i wielu krajów całego świata. Tak jak niegdyś przybywają tu teraz wierni, którzy chcą pomodlić się w kaplicy Grobu Bożego. Mogą oni podziwiać późnobarokową trzynawową i trójprzęsłową świątynię, w której zachowano elementy z okresów wcześniejszych. Kaplicę Grobu Chrystusa zdobią unikalne freski z początku XVI wieku, odkryte i poddane renowacji w 2009 r. Rangę świątyni miechowskiej dostrzegł również pielgrzymujący do Miechowa Ojciec Święty Jan Paweł II, który w 1996 r. nadał jej godność bazyliki mniejszej.

Warto także przypomnieć, że pod Miechowem rozegrała się jedna z najtragiczniejszych bitew powstania styczniowego. Została wówczas zniszczona niemalże cała zabudowa miejska, z wyjątkiem kompleksu kościelno-klasztornego. Jednakże obecne rozplanowanie miasta nawiązuje do układu średniowiecznego, zwłaszcza usytuowanie i kształt rynku, placu Tadeusza Kościuszki oraz siatki ulic.